

Sager afgjorte paa, naar han finder en Mand paa sin Jordlod, og Udvalget har meent, at det vilde føre til en hurtigere og bekvemmere Afgjorelsesmaade af disse Sager, end naar Vedkommende nødvendigt skulde indbringe dem for Domstolene, for at komme til den Ret, som Loven tilstiger ham, og at det paa den anden Side vilde føre til en vis Lempelighed mod den, der blev anholdt, idet man i saadanne Tilfælde kun kunde tage Minimum af Mulkten, naar man vilde have Straffen fyldestgjort strax. Dette har nok været det ærede Udvalgs Betragtninger ved at stille Forslaget saaledes, og det synes at have Afkilligt for sig; jeg kan egentlig ikke see, at det kan være meget betænkeligt, uagtet Sagen jo for Andre kan stille sig anderledes. Hvad det sidste Forslag angaaer, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand under Nr. 10, da forekommer det mig at vidne om en vis Interesse for Jagt med Mynder og om et Duffe om, at denne Jagtmaade skulde blive udvidet, thi det er jo klart, at der derved vil aabnes en større Udgang til Jagt med Mynder. En saadan Ansøelse er imidlertid afvigende fra Jagtforordningen, thi den har netop anseet denne Jagtmaade som skadelig; den siger, at „da det i flere Henseender maa ansees ussikkert, at Jagten ikke foretages med Mynder, skal ingen Jagtberettiget have Tilladelse til at bruge saadanne Hunde til Jagt, medmindre Jagtretten er forenet med Bestdelsen af en Hovedgaard og derhos kan udøves paa et Jagtdistrict af idetmindste 200 Tønder Hartkorn.“ Nu gaaer Forslaget jo ud paa at give en mere udvidet Udgang til Jagt med Mynder; hvorvidt det skulde være hensigtsmæssigt skal jeg ganske henstille. Jeg overseer ikke, at man derfor vil anføre: ja men det er dog en Ret, som er knyttet baade til Bestdelse af en Hovedgaard og et vist Quantum Hartkorn; det er det theoretiske Hensyn, der taler for denne Bestemmelse, men den praktiske Virkning deraf vil naturligvis være at gjøre Jagten med Mynder mere almindelig end hidtil.

Kampmann: Jeg har ikke troet, at dette Forslag, hvis det blev antaget, skulde tjene til at udvide Berettigelsen til at jage med Mynder; jeg er gaaet ud derfra, at det

var noget Anomalt, om Jagten med Mynder fremdeles blev forbeholdt visse Eiendomme, men jeg har derhos antaget, at Forslaget i Virkeligheden kun vilde have faare liden Betydning.

J. N. Hansen: Forslaget under Nr. 8 til § 19 er stillet, for at vi kunne have Leilighed til specielt at omtale den Sætning, som det sees, vi have ønsket indsat, om nemlig Brugeren, ifølge denne Lov, selv om dette Forslag ikke vedtages, har Ret til at medføre Skydevaaben, og det er en saadan Udtalelse, som vi nærmest have ønsket at fremkalde ved vort Forslag. Jeg kan ikke indrømme, at denne Fortolkning klarligt skulde fremgaae af det Punkt, den ærede Ordfører har udhævet; han har nemlig sagt, at, naar det i § 19 hedder, at Vedkommende ikke maae komme paa anden Mandes Grund, saa skulde derunder klarligt forståes, at Brugeren maatte komme der, idet den Vedkommende og Jordbrugeren selv vare forskellige. Det er ganske rigtigt, her er kun bestemt en Udelukkelse for de Vedkommende, men, da Brugeren jo er en Anden, og det i dettesteds er sagt, at selve Jordbrugeren maa føre Vaaben paa den Grund, han har i Brug, saa troer jeg ikke, det vil kunne bevirke, at han har en saadan Ret; derimod troer jeg rigtigt nok, at de nu vedtagne §§ 13 og 14 aabenbart maae forståes saaledes, at Jordbrugeren er berettiget til at medføre Skydevaaben paa sin Grund. Da vi læste dem, tænkte vi imidlertid paa, hvorledes Erfaringen har vist, at de Folk, der skulle anvende Loven i Landet, og som jo ere meget skarpsindige Folk, med Hensyn til enkelte Love, have vidst at udfinde Fortolkninger af dem, som Ingen har drømt om kunde ligge i dem, da de bleve vedtagne, og vi have troet, at noget lignende kunde finde Sted angaaende dette Spørgsmaal om Skydevaaben, dersom det ikke udtrykkeligt blev udtalt, at Brugeren var berettiget til at medføre Skydevaaben. Vi have nemlig tænkt os, at en saadan skarpsindig Mand, der skulde udføre Loven, kunde sige: ja, der staar nok i §§ 13 og 14, at I have Lov til at skyde det og det, men der staar ikke, at I maae gaae med Bøsse; naar I komme ud paa Eders Mark og see, det er der, saa skulle I først gaae hjem